Tajiki - Deliverance Scriptures

Шумораи 10:35 Let God arise and His enemies scatter. - Бигзор Худо бархез ва душманони худ пароканда шавад.

Матто 6:13 "Ва моро ба озмоиш дучор накун, балки моро аз иблис раҳой деҳ; зеро ки Малакут ва қувват ва ҷалол то абад аз они Туст. Омин". (Луқо 11:4)

Матто 8:16 Чун шом шуд, бисьёр девонагонро назди Ӯ оварданд, ва Ӯ бо сухане арвоҳро берун кард ва ҳамаи беморонро шифо дод,

Матто 10:1 ВА дувоздаҳ шогирдашро назди Худ хонда, ба онҳо бар арвоҳи палид кудрат дод, то ки онҳоро берун кунанд ва ҳар беморӣ ва бетобиро шифо диҳанд. (Марқус 3:14,15)

Матто 10:8 «Беморонро шифо диҳед, махавиёнро пок кунед, мурдагонро эҳьё кунед, девҳоро берун кунед; муфт ёфтаед, муфт диҳед.

Матто 12:26-29 «Ва агар шайтон шайтонро берункунад, вайбар зидди ҳуд аз ҳам ҷудо шуда бошад: пас салтанати вай чӣ гуна устувор истода метавонад? 27 «Ва агар Ман девҳоро ба воситаи Баал-Забул берун мекарда бошам, писарони шумо онҳоро ба воситаи кӣ берун мекунанд? Бинобар ин онҳо довари шумо хоҳанд шуд. 28 «Лекин агар Ман девҳоро бо Рӯҳи Худо берун мекарда бошам, пас Малакути Худо ба шумо омада расидааст. 29 «Ё касе чӣ гуна ба хонаи шахси зӯроваре даромада, чизҳои вайро ғорат карда метавонад, бе он ки аввал он зӯроварро бибандад ва пас аз он хонаи вайро ғорат кунад? (Марқус 3:23-27)

Матто 12:43-45 «Вақте ки рӯҳи палид аз одам берун меояд, дар ҷустуҷӯи роҳат дар ҷойҳои беоб гардиш мекунад ва намеёбад; 44 «Он гоҳ мегӯяд: "Ба хонаи худ, ки аз он берун омадам, бармегардам". Ва гапгта омада, онро холӣ, ҷорӯбзада ва ороста меёбад; 45 «Пас аз он рафта, ҳафт рӯҳи дигари аз худаш бадтарро ҳамроҳи худ меоварад, ва дохил шуда, дар он ҷо зиндагӣ мекунанд; ва анҷоми он шахс бадтар аз аввалаш мешавад. Ҳоли ин насли шарир низ ҳамин тавр хоҳад шуд».

Матто 15:22,26,28 Ва инак, як зани канъонӣ дар он ҳудуд пеш омада, фарьёдкунон ба Ӯ гуфт: «Худовандо, Писари Довуд, ба ман марҳамат кун! Зеро ки духтарам сахт дар чанги дев аст». 26 Дар ҷавоб гуфт: «Нони бачагонро гирифта, пеши сагон партофтан хуб нест». 28 Исо дар ҷавоби вай гуфт: «Эй зан! Имони ту бузург аст; пас он чи хостӣ, барои ту бшпавад». Ва духтари вай ҳамон соат шифо ёфт.

Матто 16:19 «Ва калидҳои Малакути Осмонро ба ту месупорам, ва он чи ту бар замин бибандӣ, дар осмон баста хоҳад шуд; ва он чи бар замин кушоӣ, дар осмон кушода хоҳад шуд». (Матто 18:18)

Матто 17:19-21 Шогирдонаш назди Исо омада, ба танҳоӣ аз Ӯ пурсиданд: «Чаро мо онро берун карда натавонистем?» 20 Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар ба андозаи

донаи хардале имон дошта бошед ва ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо кӯч кун", он кӯч хоҳад кард; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон наҳоҳад буд; 21 «Лекин ин ҷинс фақат ба воситаи дуо ва рӯза берун меравад».

Марқус 1:23-26 Дар куништи онҳо касе буд, ки рӯҳи палид дошт, ва якбора фарьёд зада, гуфт: 24 «Туро бо мо чӣ кор аст, эй Исои Носирӣ? Ту барои нест кардани мо омадаӣ! Ман медонам, киТукистӣ, эй Қуддуси Худо!» 25 Исо вайро манъ карда, гуфт: «Хомӯш шав ва аз вай берун ой!» 26 Рӯҳи палид вайро ба ларза андоҳта, бо овози баланд фарьёд заду аз вай берун шуд.

Марқус 1:32-34 Бегоҳӣ, ки офтоб фурӯ рафта буд, ҳамаи беморон ва девонагонро назди Ӯ оварданд. 33 Ва тамоми аҳли шаҳр пеши дари хона гирд омаданд. 34 Ва Ӯ бисьёр касонро, ки ба касалиҳои гуногун гирифтор буданд, шифо бахшид ва бисьёр девҳоро берун кард ва намонд, ки девҳо сухан ронанд, зеро ки Масеҳ будани Ӯро медонкстанд.

Марқус 1:39 Ва Ӯ дар тамоми Ҷалил дар куништҳои онҳо мавъиза менамуд ва девҳоро берун мекард.

Марқус 5:8 Зеро ки ба вай гуфта буд: «Эй рӯҳи палид, аз ин шахс берун шав».

Марқус 6:7,13 Пас он дувоздаҳро назди Ҳуд хонда, ба чуфтҷуфт фиристодани онҳо оғоз намуд ва ба онҳо бар арвоҳи палид кудрат дод. 13 Бисьёр девҳоро берун карданд ва бисьёр беморонро равған молида шифо доданд.

Марқус 9:23-25 Исо ба вай гуфт: «Агар имон оварда тавонӣ, барои имондор ҳама чиз имконпазир аст». 24 Дарҳол падари кӯдак фарьёд зада, гирьякунон гуфт: «Имон меоварам, эй Худованд! Ба беимонии ман мадад кун». 25 Чун Исо дид, ки мардум сӯяш шитоб мекунанд, рӯҳи палидро мазаммат намуда, гуфт: «Эй рӯҳи гунг ва кар! Ба ту амр мефармоям, ки аз вай берун рав ва дигар дохили вай нашав».

Марқус 9:29 Ба онҳо гуфт: «Ин ҷинс ба ҳеҷ ваҷҳ берун намеравад, ҷуз ба дуо ва рӯза».

Марқус 9:38,39 Он гоҳ Юҳанно гуфт: «Эй Ӯстод! Мо касеро дидем, ки ба исми Ту девҳоро берун мекард, лекин моро пайравӣ намекард, ва мо вайро манъ кардем, чунки моро пайравӣ намекард». 39 Исо гуфт: «Вайро манъ накунед; зеро ҳеҷ касе нест, ки ба исми Ман мӯъҷиза бинмояду ба зудӣ дар ҳаққи Ман бад гуфта тавонад.

Марқус 16:17 «Ва ин аломот ҳамроҳи имондорон ҳоҳад буд: ба исми Ман девҳоро берун кунанд ва ба забонҳои нав сухан гӯянд;

Луқо 4:18 Рӯҳи Худованд бар Ман аст; зеро ки Ӯ Маро тадҳин намудааст, то ки ба мискинон башорат диҳам, ва Маро фиристодааст, то ки шикастадилонро шифо бахшам, озодиро ба асирон ва биноиро ба кӯрон мавъиза намоям, мазлумонро озод кунам. (Ишаъё 61:1)

Луқо 4:34-36 «Туро бо мо чӣ кор аст, эй Исои Носирӣ? Ту барои нест кардани мо омадаӣ! Ман медонам, ки Ту кистӣ, эй Куддуси Худо!» 35 Исо вайро манъ карда, гуфт: «Хомӯш шав ва аз вай берун ой!» Ва дев ӯро дар миёна

афтонда, аз ӯ берун шуд, ва ҳеҷ осебе ба ӯ нарасонд. 36 Хдма ба воҳима афтоданд, ва ба якдигар мегуфтанд: «Ин чӣ гапест, ки Ӯ бо қудрат ва қувват ба арвоҳи палқц амр мефармояд, ва онҳо берун меоянд?»

Луқо 4:41 Девҳо низ аз бисьёр касон берун омада, бо фарьёд мегуфтанд: «Ту Масеҳ Писари Худо ҳастӣ». Аммо Ӯ онҳоро манъ карда, намегузошт сухан ронанд, зеро ки Масеҳ будани Ӯро медонистанд.

Луқо 7:21 Дар ҳамон вақт Ӯ бисьёр касонро аз касалиҳо ва дардҳо ва аз арвоҳи палид шифо дода ва кӯрони бисьёрро биной бахшида буд.

Луқо 8:29 Зеро Ӯ ба рӯҳи палид амр фармуда буд, ки аз ин мард берун равад; чунки вай муддати дуру дарозе ӯро азоб медод, ба тавре ки ӯро бо завлона ва занҷирхо баста, нигоҳ медоштанд, лекин ӯ он бандҳоро пора мекард, ва дев ӯро ба биёбонҳо меронд.

Луқо 9:40 «Аз шогирдони Ту илтимос кардам, ки онро берун кунанд, лекин натавонистанд».

Луқо 10:17-20 Он ҳафтод бо шодмонӣ баргашта, гуфтанд: «Худовандо! Девҳо низ бо зикри исми Ту ба мо итоат мекунанд». 18 Ба онҳо гуфт: «Ман шайтонро мисли барқ аз осмон афтода дидам; 19 «Инак, ба шумо қудрат медиҳам, ки морон ва каждумон ва тамоми қуввати душманро поймол кунед, ва ҳеҷ чиз ба шумо зарар нахоҳад расонд; 20 «Аммо аз он шод нашавед, ки арвоҳ ба шумо итоат мекунанд; балки аз он шод бошед, ки номҳои шумо дар осмон навишта шудааст».

Луқо 11:14 Боре Ӯ як девро, ки гунг буд, берун кард; ва ҳангоме ки дев берун шуд, гунг ба гап даромад, ва мардум дар ҳайрат монданд.

Луқо 11:20-22 «Лекин агар Ман девҳоро бо ангушти Худо берун мекарда бошам, пас Малакути Худо ба шумо омада расидааст. 21 «Вақге ки марди пурзӯр ҳонаи ҳудро бо яроқ нигаҳбонӣ мекунад, дороии вай дар амон аст, 22 «Вале вақте ки шахси аз вай пурзӯртар ба вай ҳучум карда, ғолиб мебарояд, он гоҳ тамоми яроқи вайро, ки ба он умед баста буд, кашида мегирад ва дороии вайро ба тороҷ медиҳад.

Луқо 13:32 Ба онҳо гуфт: «Биравед ва ба он рӯбоҳ бигӯед: "Инак, имрӯз ва фардо девҳоро берун мекунам ва беморонро шифо медиҳам, ва дар рӯзи сеюм саранҷом хоҳам ёфт;

Юҳанно 14:12 «Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: ҳар кӣ ба Ман имон оварад, аъмолеро, ки Ман мекунам, вай низ хоҳад кард ва ҳатто бузургтар аз он ҳам хоҳад кард, зеро ки Ман назди Падар меравам.

Юҳанно 17:15 «Илтимос намекунам, ки Ту онҳоро аз ҷаҳон бибарӣ, балки онҳоро аз шарорат муҳофизат намой;

Аъмоли 10:38 «Исои Носириро Худо бо Рӯҳулкудс ва қуввати Худ тадҳин кард, ва Ӯ ба ҳама ҷо рафта, корҳои нек мекард ва ба ҳамаи онҳое ки дар қайди иблис буданд, шифо мебахшид,

Аъмоли 16:17,18 Вай аз қафон мо ва Павлус омада, фарьёд зад, ки ин одамон бандагони Худои Таолоянд ва роҳи наҷотро ба мо ҳабар медиҳанд. 18 Азбаски чандин рӯз вай ҳамин тавр рафтор кард, Павлус дарғазаб шуд ва ба вай рӯ гардонда, ба он рӯҳ гуфт: «Ба исми Исои Масеҳ

туро амр мефармоям, ки аз вай берун баро». Ва дарҳол аз вай берун омад.

Аъмоли 19:11,12 Худо ба василаи Павлус мӯъҷизоти бузурге ба амал меовард, 12 То ба ҳадде ки дастмолҳо ва фӯтаҳои ба бадани ӯ расидаро бурда, бар беморҳо мегузоштанд, ва бемории онҳо нест мешуд, ва арвоҳи ҳабис аз онҳо берун мерафт.

Аъмоли 26:15-18 «Ман гуфтам: "Худовандо, Ту кистӣ?" Гуфт: "Ман он Исо ҳастам, ки ту Ӯро таъқиб мекунӣ; 16 "Аммо бархез ва бар пои худ биист; зеро барои он ба ту зоҳир шудаам, ки туро ҳодим ва шоҳид таъин намоям бар он чи дидаӣ ва бар он чи ба ту ошкор ҳоҳам кард; 17 "Ва туро раҳой ҳоҳам дод аз дасти ин қавм ва аз дасти ҳалқҳое ки холо туро назди онҳо мефиристам, 18 "То ки чашмони онҳоро воз кунӣ, ва онҳо аз зулмот ба рӯшноӣ бароянд ва аз чанголи шайтон раҳо шуда, ба Худо руҷӯъ намоянд ва ба василаи имоне ки ба Ман меоваранд, омурзиши гуноҳҳо ва насибе дар миёни муқаддасон пайдо кунанд".

Румиён 16:20 Вақте ки онҳоро назди волиён оварданд, гуфтанд: «Ин одамон, ки яҳудӣ ҳастанд, шаҳри моро ба шӯр овардаанд

2 Қӯринтиён 2:11 То ки шайтон моро фирефта накунад; зеро ки аз дасисаҳои вай бехабар нестем.

Ғалотиён 1:4 Ки Худро барои гуноҳҳои мо дод, то ки моро аз ин олами шарир, мувофиқи иродаи Худо, Падари мо, халос кунад,

Эфсӯсиён 4:27 Ва ба иблис ҷой надиҳед.

Эфсӯсиён 6:11 Зиреҳи куллии Худоро дар бар кунед, то ки битавонед ба дасисаҳои иблис муқобилат намоед.

2 Таслӯникиён 3:2,3 Ва барои он ки мо аз одамони гумроҳ ва шарир халос шавем; зеро ки на ҳар кас имон дорад. 3 Лекин Худованд амин аст, ки шуморо устувор гардонад ва аз он шарир нигоҳ дорад.

2 Тимотиюс 2:26 Ва аз доми иблис раҳоӣ ёбанд, ки вай онҳоро асири иродаи худ гардондааст.

2 Тимотиюс 4:18 Ва Худованд маро аз ҳар амали бад халосӣ дода, барои Малакути Осмонии Худ маҳфуз хоҳад дошт. Ӯро то абад ҷалол бод. Омин.

1 Петрус 5:8 Хушьёр ва бедор бошед, чунки душмани шумо, иблис, мисли шери ғуррон гаштугузор карда, касеро меҷӯяд, то ба коми худ кашад;

1 Юҳанно 4:4 Шумо, эй фарзандон, аз Худо ҳастед, ва онҳоро маглуб кардаед, зеро Ӯ, ки дар шумост, аз он ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст.

Такрори Шариат 23:5 God turn curse into blessing (Наҳемё 13:2)

Забур 44:4 God command deliverance for Jacob.

Pastor T. John Franklin
Church of Salvation, Healing, and Deliverance
COS-HAD.org